Har De

prøvet

Faaborg Konserves?

En

familiær Midnatsbetragtning

den 31te December 1890.

Mel: Det var nær ved Midnatsstunden.

Det var nær ved Nytaarsaften
da Familien kom i Strid,
for enhver vil have Gildet —
men til hvilken som helst anden Tid.
Men man kan dog ej opsætte,
enhver af Eder vil jo indse dette.
Da sa' **Hermann** til **Lolla**:
„Jeg tror denne Gang vil vi dem ta'."
Tra la la etc.

Mel.: Floridor & Celestin.

Til Køkken (?) gik saa **Lolla** hen,
men **Hermann** gik til Sal'monsen,
og skrev til Glückstadt, Levysohn,
Michaelsen, Raffel (forhen Cohn),
og sa'e: „Jeg har jo, som I veed,
nu faaet den nye Lejlighed,
derfor vil **Lolla** se Jer her —"
Men hun si'er, at det **Hermann** er.
Hvad gjælder mest? jeg veed det ej,
om **Hermann's** ja — om **Lolla's** nej!

Mel.: Paa Østergades Fliser.

Og hurtig til **Johanne**
og **Albert** bliver sendt Besked,
for at hun skulde komme
i rigtig Tid herned;
for kommer Du for silde,
ej Tiden stille staar,
for silde Du saa naa'r
ind i det nye Aar.

Mel.: Nu tror jag det kan vara tid.

Hvem seer jeg der?
Emil Du her?
som ellers ensom vanker,
sørgmodig staar,
fordybet gaar
i melankolske Tanker.
Ja skænk Du bare i dit Glas,
vær glad og velfornøjet!
For kun naar man er ret tilpas,
bli'er Maden godt fordøjet.
Ja mærk Dig det,
det er saa let,
saa er Du rigtig bra' og net,
for kun naar man er ret tilpas,
bli'er Maden godt fordøjet

Mel.: Og Kejseren bor paa det høje Slot.

Elias bor paa det høje Slot,
tra la la la, la la la, la la la
han holder nok af at leve godt.
tra la la etc.

Hans Kone kom fra et fremmed Land,
tra la la etc.
Hun elskede højt den danske Strand.
tra la la etc.

Hvi savne vi **Annalil**, her ved Bord,
tra la la etc.
som spilled saa vakkert for os ifjor.
tra la la etc.

Ej heller **Josef** til Stede er,
tra la la etc.
et føleligt Savn for os alle her.
tra la la etc.

Mel.: Saa sødt, saa sødt.

Har I kjære set den nye Brudgom, aa saa rar,
og vor kjære **Anna**, jo det er et Mønsterpar.
Ingen seer, at han sin kjære Brud om Livet ta'er,
men naar ene,
og alene
ja I skulde see dem bar'
: : saa sødt, saa sødt,
om Vinter'n midt i Lunden
han kysser midt paa Munden
to Læber, aa saa sødt. : :

Mel.: Jeg havde til min Mesters Dorte.

Mor'z havde til **Rebekka Raffel**
en Kjærlighed, og den var ren,
derfor det ej saa længe vared,
til de fik syv smaa Salomon'sen,
Visse og **Ester**, **Martha**, **Lause**,
Harriet, **Rose**, **Frederik**, der-
efter kom der en længere Pause,
Storken han vilde ikke mer'.

Mel.: En Kammerherre sad en Gang.

Etatsraadinden sad i Mag,
i Ro hver Time randt,
til **Anna** fik sin Salomon,
og Max sin Rosa vandt.
Nu har hun travlt ved Dag og Nat,
til Bryllup er forbi,
og naar hun saa en Gang bli'er mat,
saa hænger **Isac** i.

Mel.: Gammel Vise.

Nu en lille bitte
nok om **Carl** og **Gitte**,
som alene nu jo snart skal bo;
hun er altid flittig,
han desværre vittig,
men det er han født med, ved I jo,
og paa deres Hygge
kastes ingen Skygge
heller naar han ta'er det høje C,
og han overstraaler,
hver Gang naar han skraaler,
Ødman, Wachtel, Bøtel, alle tre.

Mel.: Gammel Vise.

Waldemar han tænker kun paa Frugter,
paa Asparges, Safter og Likør,
alle Ting saa frisk og dejlig lugter,
ej man dertil Mage smagte før.
Kun fra Faaborg bør Konserves købes,
spørg blot **Waldemar**, hvor man dem faar,
for at faa dem maa der hurtig løbes,
ikke meget er til Rest iaar.

Mel.: Og hvis Du morer Dig daarlig.

Og **Rosa** og **Max** de skal giftes,
de glæde sig, det kan I tro,
de ha'e s'gu en Del at bestille,
de søge nu, hvor de skal bo.

Hun er en saa nydelig Pige,
er huslig og net, som hun bør.
Han handler med Faaborgs Konserves,
og synger — desværre med Smør.

Mel.: Kejseren af Kinesiens Land.

Og nu stem i endnu en Gang,
højere tone skal vor Sang,
det er vor Værts og Værtindes Skaal.
Gid de maa naa deres Ønskers Maal.
Mest som det kneb med et Ly at finde,
Traadte I frem som Vært og Værtinde,
Tak, Tak, Tak skal I ha',
Og saa et rigtig højt Hurra;

P. M. Kellers Bogtrykkeri. Kjøbenhavn.